

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

6. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஏ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த)
மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 28/70)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) மசோதா & மசோதாவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

இந்திய நாட்டில் ஜனநாயகம் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. எல்லா மாநிலங்களில் நடைபெறுவதைவிட நம்முடைய சட்டமன்றம் சீரும் சிறப்புமாகத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பணியாற்றி வருகிறது. ஒரு அரசு சிறப்பான முறையில் ஜனநாயகத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சி சிறந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறோம். அந்த ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றும் வண்ணம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்த மசோதாவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தனி அந்தஸ்து ஏற்பட வேண்டும், சில வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், அவர்களுடைய பணி நாட்டு மக்களுக்குச் சிறந்த முறையில் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்திலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு கூட, நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், அரசாங்கக் கொறடா அவர்களுக்கும், சில சலுகைகள் இந்த மசோதாவில் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு நம்முடைய மன்றத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற உறுப்பினர்கள் இந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு இடையிலே எதிர்பாராத வகையிலே கரலமாவார்களானால் மீதி இருக்கும் காலத்திற்கு அவர்களுடைய குடும்பம் அல்லல் படாமல் இருப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தையும் இந்த மசோதாவிலே நாம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். நம்முடைய துர்ப்பாக்கியம், இந்த 67 தேர்தலுக்குப் பின்னாலே தான் ஏராளமான மரணங்கள் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எதிர் காலத்தில் ஏற்படக் கூடாது என்று நாம் விரும்பினாலும், அப்படி ஏற்படுகிற நேரத்திலே சாதாரண குடும்பத்திலிருந்து வருகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற வேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பம் பரிதாபகரமான நிலையில் விடப்படக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்திலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது.

இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவருகிறேன். “இறந்து போன உறுப்பினர்களுக்கு வேறு வருமானம் இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அதிலே உறவினர்களையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. இதிலே திருத்தம் செய்ய வேண்டும். உறவினர்கள்

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

வருமானம் என்பதை எடுத்துவிட வேண்டும். அவருடைய குடும்பத்திற்கு வேறு வருமானம் இல்லாவிட்டால் என்பதையே ஒரு காரணமாக வைத்து உதவி செய்யலாம் என்று முடிவு எடுத்து அதற்கான மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம்.

“குடும்பம்” என்று குறிப்பிட்டு, அவர்கள் குடும்பத்திலே மைனர் சன்ஸ், அன்மாரிடு டாடர்ஸ், என்பவர்களோடு பெற்றோர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத்தையும் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பெற்றோர்களையும் இணைத்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் விரும்புகிறது.

துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு சம்பளம் என்ற முறையில் ரூ. 500, வீட்டுப்படி ரூ. 100, போக்குவரத்துப்படி ரூ. 100, கார் ஒன்று, அந்தக் காரைப் பொறுத்த அளவுக்கு அதற்கு பழுது பார்க்கக்கூடிய செலவையெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும், ஒரு கார் ஓட்டி, டிரைவர் கொடுக்கிறோம். ஒரு ஸ்டெனோகிராபர் கொடுக்கிறோம், ஒரு கடைநிலை ஊழியர் என்ற முறையில் பியூன் ஒருவர் அவர்களுக்குத் துணையாக இருப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக கொடுக்கிறோம்.

அதைப் போலவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூ. 500, வீட்டுப்படி ரூ. 100, போக்குவரத்துப்படி ரூ. 100, கார் ஒன்று, கார் டிரைவர் ஒன்று, ஸ்டெனோகிராபர் ஒன்று, லாஸ்டு கிரேடு சர்வெண்டு ஒன்று கொடுக்கிறோம்.

அதைப் போலவே அரசாங்கக் கொறடாவுக்கு வீட்டுப்படி ரூ. 100, போக்குவரத்துப்படி ரூ. 100, கார் ஒன்று, டிரைவர் ஒன்று, லாஸ்டு கிரேடு சர்வெண்டு ஒன்று கொடுக்கிறோம்.

இவைகளையெல்லாம் எக்சிக்யூடிவ் ஆர்டர் மூலம் போடலாம் என்று அதிகாரம் எடுத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நல்ல வசதிகளையெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற மரபோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பிற நாடுகளில் இதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களா, அல்லது குறைவாகக் கொடுக்கிறார்களா என்ற பிரச்சனை அல்லாமல், நமது மாநிலத்தில் முதல் கட்டமாக இதைக் கொண்டு வருவோமே யானால், ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

நாங்களெல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபொழுது இதைக் கூடக் கேட்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்களுக்கு விஷயங்களைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். அன்றைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல வரவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்குத் தேவை இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால், மக்கள் எங்களை இந்தப் பக்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். சொன்னதைச் செய்வதற்கு எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைக் கேட்டார்கள். இது போன்ற வசதிகளையெல்லாம் தேவை என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் அதை முழு மனதோடு பாராட்டுகிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தைரியத்தோடு “சுயநலத்திற்காகக் கேட்கிறேன் என்று நினைக்காதீர்கள், இந்த நாட்டிற்குத் தேவை என்ற நல்லெண்ணத்தோடு, உண்மையான கருத்தோடு கேட்கிறேன்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நாமெல்லோரும் பாராட்டவேண்டும். பேரரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பின்னாலே வந்திருக்கக்கூடிய கலைஞர் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு சொன்னார்கள். நாமெல்லாம் பாராட்டவேண்டும், வரவேற்கவேண்டும். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கேட்டிருக்கிறார்கள். தனக்கு வசதிகள் வேண்டும் என்று சுயநலத்தோடு கேட்கவில்லை. அவர்களுக்கு ஏராளமாக வசதிகள் இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் நல்ல வசதி படைத்தவர்கள். சொந்தத்திற்காக, சுயநலத்திற்காகக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை உண்டு. பொது நன்மையைக் கருதி அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நல்லெண்ணத்தோடு அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அப்பொழுதே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பூரணமாக அந்தக் கொள்கையை நம்புகிறோம். இது போன்ற வசதிகளை ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார்கள். வேறு சில எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நியாயமான கோரிக்கை தான், இது தேவை தான், இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்கள். அதைத் தான் இன்றைக்கு மசோதா வாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

வெளியிலே மக்களிடையே ஜனநாயகம் நடைபெறுகின்ற முறையைப்பற்றி எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து விளக்கம் சொல்லவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் துரப்பாக்கியமாக எப்பொழுதுமே ஆளும் கட்சியை எப்படியாவது திட்டுவதற்கு ஏதாவது சில காரணங்கள் கிடைக்காதா என்று எதிர்க்கட்சிகள் ஆராய்வது ஒரு வாடிக்கை. அது போலவே ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சிகளைக் குறை சொல்வதற்குக் காரணம் தேடுவது என்பது ஒரு வாடிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக அமைந்து விடக்கூடாது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் நாங்கள் பெற்றுவந்த பாரம்பரியம் பெருந்தன்மை வாய்ந்த பாரம்பரியம். அரசியல் நாகரிகம் நிறைந்த, பண்பட்ட அரசாங்கத்தை நாட்டுக்குத் தரவேண்டும் என்ற கருத்தை எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை நாங்கள் ஒரு கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள், ஆகவே கொடுத்தோம் என்று கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக எங்களுடைய

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

இயக்கம் ஒருகாலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது. ஜனநாயக பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மக்களிடையே சட்டமன்றத்திற்கு இப்பொழுது எவ்வளவு செலவாகிறது, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வளவு செலவாயிற்று, ஆகவே அமைச்சர்களும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் மக்கள் பணத்தை விரயமாக்குகிறார்கள் என்று சில இடங்களிலே பேசப்படுகிறது. வெளியிலே இது பத்திரிகைக்காரர்களுக்குச் சுவை மிகுந்த செய்தியாகும். அவர்கள் இந்தச் செய்தியை சுவையோடு கட்டம் கட்டிப் போடுகிறார்கள். 10 முண்டுகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு செலவாயிற்று, 10 ஆண்டுகளுக்கு பின்னாலே செலவு எவ்வளவு அதிகமாகிவிட்டது என்று கேட்கிறார்கள். சில சமயங்களில் நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் கூட சிலர் கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குப் படி எத்தனை உயர்ந்துவிட்டது என்று கேட்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் தங்கள் வீட்டிற்காக பணம் வாங்கவில்லை. அமைச்சர்கள் வெளியே செல்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்காக இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவாகிறதே. தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலே என்று. இதைப் பிரசாரத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால், அமைச்சர்கள் வரும்பொழுது அவர்களோடு இருக்கக்கூடிய பி.ஏ.-க்கள், மற்ற அரசு ஊழியர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கான படிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் செலவும் இதில் சேருகிறது. அதைப்போல அமைச்சர்கள் இருக்கிற சேகரடேரியட்டில் வசதிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டுப்பொழுது, அதற்குரிய செலவுகளெல்லாமும் இதில் இணைக்கப்படுகின்றன. அமைச்சர்கள் சுயநலத்திற்காக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சுயநலத்திற்காகப் பணத்தை அதிகமாகச் செலவழித்து விட்டார்கள். சட்டமன்றத்திற்காக நாளுக்கு நாள் செலவு அதிகமாக உயர்கிறது என்ற ஒரு கருத்து வெளியே பரப்பப்படுவது ஜனநாயகத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எங்களுடைய கருத்து என்னவென்றால், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், சட்டமன்றத்திற்காக இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவானாலும் சரி, சிறந்த முறையில் ஜனநாயகம் நடைபெற வேண்டும், சட்ட மன்றத்திற்காக இதெல்லாம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான். ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, இந்தச் செலவு கூடுதலாக ஆகின்ற ஒரே காரணத்திற்காக இது ஒரு பெரிய தவறிக்கப்பட வேண்டிய, ஆட்சேபிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு கொள்கை என்று நாம் வெளியே சொல்வது உள்ளே வாதாடுவது நல்லதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். உள்ளே அப்படி வாதாடமாட்டார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். வெளியேயும் கூட இம்மாதிரி சொல்லக் கூடாது. ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இதெல்லாம் தேவை என்ற அடிப்படையான கருத்தை வெளியேயும் வலியுறுத்தவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

இது ஒரு கட்டம், ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு ஒரு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் வளர்ந்தவுடன் நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயகம் இன்னும் சிறந்த முறையில் நடக்கிறது என்று சொல்லும்படியான நிலை வரவேண்டும். யார் எந்தக்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, யார் ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான், மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு இந்த மசோதாவை தி.மு.க. அரசு இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவருகிறது. இந்த மசோதாவை எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து ஆதரித்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. வாதாடுவார்களோ, இல்லையோ, வாதாடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். நல்ல நோக்கத்தோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வாய்ப்பு வசதிகளைத் தருகின்ற இந்த மசோதாவை எல்லோரும் சேர்ந்து முழு மனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கின்றேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதா ஒரு நல்ல மசோதா. ஜனநாயகம் சிறந்த ஜனநாயகமாக ஆகவேண்டும். ஜனநாயகத்திற்கு அடிக்கோலாக இருக்கக்கூடிய அத்தனை தலைவர்களும் பணியாற்றக் கூடிய சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், கொறடா அவர்களுக்கும் ஒரு நல்ல மதிப்பைத் தந்து, அவர்கள் ரொம்ப உற்சாகத்தோடு செயல்படுவதற்காக இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இருப்பினும் கூட, இன்னும் பரவலாக ஜனநாயகம் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

நான் கூட ஒரு அமெண்டுமெண்டு கொடுத்திருந்தேன், அதை 'வேக்' என்று தள்ளிவிட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல, பலதரப்பட்ட கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கட்சிக்கும் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட கொள்கை உடையவர்கள். இப்பொழுது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், அவர் ஒருவரே எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, அபிப்பிராயத்தைக் கூற முடியாது, எல்லா சூழ்நிலையிலும் கூற முடியாது. அதே நேரத்தில் சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஆங்காங்கே சென்று அங்கு இருக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு, அவர்களுடைய சேவையை ஆதரிக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில், ஜனநாயகத்தைப் பரவலாக்கி, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் இம்மாதிரி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு, இவ்வளவு வசதிகள் இல்லாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கேனும் செய்துகொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 செப்டம்பர் 5]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நல்ல மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த அமைச்சருக்கும், அரசுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்திய வகையில், ஜனநாயகத்தோடு ஒத்து இப்படி செலவிட வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் இந்தச் செலவு இன்றியமையாதது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னார்கள். அந்த அளவில் இந்த மசோதா வகைப்படுத்தியிருக்கும் விதம் சிறப்பானதாக இருக்கிறது. ஆனால், இந்த மசோதாவில் என்னுடைய இரண்டொரு அச்சத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்றாலும், இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே இல்லாவிட்டாலும், வெளியிலே சொல்லப்படுவது, அமைச்சர்களுக்கு ஆகும் செலவுகள் இவ்வளவு அதிகமாகிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான். ஜனநாயகம் வளர, சட்டமன்றம் நல்ல முறையில் இயங்க, உறுப்பினர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற, இவ்வளவு அதிகமான செலவு ஆகிறதே என்று பொது மேடையில் பேசப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றமும், நாடும் அறியும். ஒவ்வொருவரும் நாம் செய்தால் நல்லது. சிறந்தது, மற்றவர் செய்தால் அப்படியில்லை என்று எண்ணப்பட்டது. நாங்கள் ஆளும் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விடுதிகள், செலவுகள் பற்றி அவர்களும் குறை சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த காலத்தில் தேவையான வசதிகள், அடிப்படை உரிமைகள் தரப்படவில்லை என்றார்கள். ஒரு வேளை அதற்காகவேதான் இப்படி இடம் மாறவேண்டிய நிலை வந்ததோ என்று அவர்களுக்கே உரிய முறையில் நகைச் சுவையோடு சொன்னார்கள்.

அதே நேரத்தில், இந்த மசோதாவின் மூலம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய அந்தஸ்து குறைக்கப்படுகிறதோ என்று அஞ்சுகிறேன். அதை அரசு உணரவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மன்றமும் அரசும் ஏற்றுக்கொண்ட நிலை. ஒரு “ஷேடோ காபிநெட்” என்று சொல்லும் அளவில் பிரதானமான ஒரு அங்கம் வகிக்கிறார், அமைச்சருடைய அளவில் தகுதி பெற்றவர். இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துவதில் நாம் மட்டும் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை. இந்திய பாராளுமன்றத்திலும் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சருக்குச் சரியான அந்தஸ்து உள்ளவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்கிற கோரிக்கை பாராளுமன்றத்திலும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலைகளைக் காண்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது, துணைத் தலைவருடைய அந்தஸ்துக்கு ஒட்டி எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய அந்தஸ்து வைக்கப்படும் நிலைதான் இருக்கிறது, அமைச்சருடைய அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்படும் நிலை இல்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இன்றைக்கு எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இருப்பதால், அது திரு. கருத்திருமன் அவர்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 5]

களுக்குச் செய்யப்படும் சலுகைகள் அல்ல, அந்தப் பதவிக்கு அளிக்கப்படும் அந்தஸ்து என்பதை அரசு பரிபூரணமாக உணருவதால், அவருடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துவதில் எந்தவிதமான தயக்கமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அந்த முறையில் அவருக்கு உரிய அந்தஸ்தைக் கொடுப்பதில் சங்கடம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அப்படிப்பட்ட அந்தஸ்தைத் தருவது அவசியம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லுகிறதோடு, அவர்கள் இன்றைய தினம் எந்தவிதமான சலுகைகளும் இல்லாமலேயே அந்த அந்தஸ்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். அவர்கள் நிலை குறைத்து ஒப்பிடும் நிலை உண்டாகுமானால், இருக்கும் நிலையே இருந்தாலே போதும் என்ற நிலைகூட வரலாம். ஆகவே, வெளியிலே இருக்கும் நிலைக்கும் இங்கே இருக்கும் நிலைக்கும் நடுவிலே ஒரு அந்தஸ்து ஜனநாயக நாட்டின் நன்மைக்காக இருக்காது. இந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற பதவி எல்லோருக்கும் வரலாம். ஆகவே, அந்த பதவிக்கு உண்டான அந்தஸ்து காப்பாற்றப்படவேண்டும். அவருடைய அந்தஸ்து அமைச்சருடைய அந்தஸ்துக்கு ஒப்பானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வலியுறுத்திச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, on behalf of the Swatantra Party we whole-heartedly welcome this Bill. It is high time that many of us and especially the public realise the great difficulty which the Members of the Legislature and the Parliament face in attending to their routine work. If an ordinary Member of the Assembly has to function effectively, he must have a number of facilities.

For instance, he has to collect a lot of data from the various departments to give notice of questions. He has to satisfy himself whether a particular item of information that has been given to him is genuine or not. He has to write to the various departments and get information from them. But unfortunately I am sorry to say that none of the departments co-operates with us. Every department wants to keep information as a State secret. Since I was an Opposition Member in the Legislative Council and now in this Assembly I know the difficulty faced by Members belonging to the Opposition. I know how difficult it is to get information and there is no change in that respect now.

Sir, we have to nurse our constituency. Every day 30 to 40 persons come to us and represent their grievances. We have to examine them and try to redress them by sending letters to the concerned authorities. It takes 20 minutes or half-an-hour to draft and send a letter. With our limited earnings, we have to keep a Personal Assistant or a Stenographer to attend to this work. For instance, I have to pay Rs. 300 for him, out of the earnings in the dispensary. If a person has to discharge his function properly, it is a very expensive affair. If he is not

1970 செப்டம்பர் 5.] [Dr. H. V. Hande]

able to discharge his duty to the public, he may be accused by the people that he is not discharging his function properly. These are the difficulties faced by us.

Of course, our Party has passed a resolution that we should not ask for increased emoluments. Also, there is always a controversy when one party asks for more remuneration as the other party will accuse it by saying that when there are hungry people and people who do not have an income of Rs. 100, why should M.L.As. ask for more emoluments? They want to make political capital out of it. So, we have to grapple with this problem if we have to function properly.

Now, again with regard to the functioning of M.L.As., the departmental persons do not help us with vital information and we have to rush to libraries to gather information. I am not saying that they are not very courteous. The set-up is such that we cannot get the information we require. So, I suggest that we should have more staff to draft Call Attention Notices, Questions, etc.

If an idea is given to us, it will be possible for Members to put the question in the proper form. We can draft it in the proper form. We need not waste the valuable time of the Assembly. Assembly time is precious. I am mentioning the practical difficulty of Members. I feel the Hon. Minister also should know our problem.

What I would request of the Hon. Minister is let us have two wings, one for the ruling party and the other for Opposition. Let us employ half a dozen employees to assist us in drafting call-attention notices and putting questions in proper form. These are small matters but I am putting this before the House, so that our practical difficulties may be made known to Hon. Minister. Suddenly we come and we want a book. That may not be immediately available in the library. We may require information. If we had half a dozen employees to help us, it would be better. It will also indirectly help the department to function more promptly. That is one aspect.

With regard to Hon. Leader of the Opposition, I am very glad he has been given pay to look after himself. I would request the Hon. Minister to give careful consideration to another matter, with regard to Ministers' pay. They had reduced their pay to Rs. 500 per month. Practically speaking is it possible to live with that meagre sum? It is true during Rajaji's first Ministry, the pay of Minister was only Rs. 500. But the cost of living index at that time was low. If we take 1936 living index as 100, today it is 8 to 10 times more. Rs. 500 in 1936 will now be equal to Rs. 4,500 in 1970. For an ordinary family of husband and wife and two children to keep the metabolic life going at least a minimum of Rs. 350 is required. That is the rock bottom minimum.

[Dr. H. V. Hande] [1970 செப்டம்பர் 5]

Then what about the laundry bill? Every Member has to come to the House with a clean dhoti and jibba. Terrydene is cheaper but khadar and handloom goods are costlier. I have made calculation and the laundry bill alone comes to Rs. 100 per mensem. Replenishment of cloth comes to Rs. 50 per mensem. Then there is education of children. That would come to Rs. 50 at least for a family of two children. Then there are the sundry expenses. So, for a family with a husband and wife and two children, Rs. 650 is the basic requirement for a decent standard of living. The question may come as to whether everyone in this country is getting Rs. 650 per mensem. But they need not maintain the standard of living which a Minister is expected to maintain.

Our Ministers have not grumbled about the present. They had to indent on private resources: Many of them had been previously good lawyers earning sufficiently high. But once they had become Ministers, they cannot practice and go to courts and earn high salaries. So, they will have to fall back on loans. These are the difficulties. So we have got to make them lead a decent standard of life. For that Rs. 650 is the basic minimum that should be provided for. As against this, what is it they are getting? A meagre sum of Rs. 500. Rs. 50 will go for tax. Net result is they get only Rs. 450 per month. I have made all these calculations, working here in the Chamber, just now. Let us be practical and give them the basic requirement. Whatever income they get should be sufficient for them to look after their needs. Let us provide them with that. With these remarks and also under the hope that the Hon. Chief Minister will also give proper weightage to the request I have made with regard to assistance to be given to Members for proper functioning in the Legislature, I whole-heartedly support this Bill.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சம்பளங்கள் உயர்த்துவது குறித்த மசோதாவினமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை அறிமுகப்படுத்துகிற போது, இந்தப் பேரவைக்கு அப்பால் வெளியே சிலவிதமான பிரசாரங்கள் ஏற்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தப் பிரசாரத்தைப்பற்றியும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது சபையின் கவனத்திற்கு உரியது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் வந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும். கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக நம்முடைய நாட்டில் கசப்பு நிறைந்த அனுபவம் பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாட்சிக்குச் செல்கிறவர்கள், அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் அமோகமான வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை பொதுமக்களிடம் நிலைத்து விட்டது. அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறோம். நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

1970 செப். ம்பர் 5] [திரு. என். வரதராஜன்]

காந்திலிகூட ஒரு காலத்தில் சொன்னார்கள், “பசித்தவனுக்கு முன்னால் கடவுள்கூட ரொட்டி ரூபத்தில் வந்தால்தான் அவன் அதை ஏற்றுக்கொள்வான்” என்று சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்கள்கூட ரஷ்ய நாட்டிற்குப் போய்விட்டுவந்து சில கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு கொத்தஞர் கடுமையாக உழைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்து பெரியார், “நீ என்றென்றைக்கும் போல் நீ ஏழையாக இருக்கியும்” புதிய சமுதாயத்தை, புரட்சியை ஏற்படுத்திவிட்டோம் என்று சொல்வதெல்லாம் என்ன? என்று கேட்டாராம். “நான் உழைப்பதன் மூலம் சிறுகச் சிறுக முன்னேறுவேன், அதற்கு எனது அரசு உதவி செய்கிறது” என்று நம்பிக்கையாகச் சொன்னான். இதை பெரியார் அவர்கள் தம் கைப்பட எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மக்கள் நம்மை ஆதரிக்கவும் நேசிக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண பொதுமக்கள் எந்த நிலையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஏழ்மை நிலையைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய சம்பளங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறோம். இன்றைக்கு ஆண்டிற்கு நாற்பத்தைந்து நாட்களுக்கு சட்டமன்றம் கூடுவதைப் பற்றியோ, அல்லது நாற்பத்தைந்து நாட்களுக்குப் பதிலாக அறுபது நாட்கள் கூடுவதைப்பற்றியோ, அமைச்சர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தித் தருவதைப்பற்றியோ, பொதுமக்களுக்குக் கவலையில்லை. செலவுகள் சீராகச் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதைக் குறித்து பொதுமக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு லாட்ஜை அல்லது ஓட்டலை ஓர் அமைச்சர் திறந்து வைக்கிறார் என்றால் அதற்கு ஏற்படுகின்ற செலவு நியாயமானதல்ல. அமைச்சர்கள் தங்கள் பரிவாரங்களுடன் இப்படிப்பட்ட தேவையற்ற விழாக்களுக்குப் போவது பொது மக்களின் வரிப்பணம் பாழ்ப்படுத்தப்படுவதாகும். அப்படிப்பட்ட விழாக்களுக்குப் போவதை நவிர்க்க வேண்டும். இவ்வளவு சிறிய காரியத்திற்கு அமைச்சர்கள் பெரிய பரிவாரத்துடன் வரவேண்டுமா என்றுதான் மக்கள் கேட்பார்கள். இனி வருங்காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் சம்பள உயர்வுக்கு சட்ட திருத்த மசோதா கொண்டுவரும்போது நமது மக்களின்—சாதாரண மக்களின்—வாழ்க்கை நிலையை மனதில் கொண்டு, கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கவில்லை. நான் சொன்ன கருத்தை நினைவில் கொண்டு இதைச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பதவிக்காலம் முடிவதற்குள்ளாக இறந்துவிடுகிறவர்களின் குடும்பத்திற்கு அவருடைய பதவிக்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

காலம் முடிய உதவித்தொகை அளிப்பது என்பது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்த உதவித்தொகை அளிப்பதற்கு அவரது குடும்பத்திற்கு வருமான வரம்பு கட்டுவது சரியல்ல. எந்தவிதமான வருமான வரம்பும் இல்லாமல் அந்தச் சலுகையை இந்த அரசு அளிக்க அரசாங்கமே அந்த விதித் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எந்த நல்ல நோக்கத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் அத்தனை பேரும் அறிவோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனநாயகத்தின் மீது எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதை உணர்த்துவதோடு பொதுவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அரசியல் கட்சிகள் எவ்வளவு ஒன்றோடொன்று கொள்கை வித்தியாசம் கொண்டிருப்பினும் அந்த அந்த கட்சிக்குரிய மரியாதையையும் அந்தஸ்தையும் அளித்தால்தான் ஜனநாயக வண்டி சரியாக உருளும் என்கிற கொள்கையை ஒப்புக்கொள்கிற வகையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அந்தஸ்தை உயர்த்துகின்ற வகையில் அமைச்சர் அவர்களுடைய நிலைக்கு உயர்த்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அடுத்த வரியில் அந்தஸ்து அங்கங்கு எப்படி எப்படி யார் யாரால் உணர்த்திக்கொள்ளப்படுகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கம் இதுவரையிலும் இல்லாத அந்தஸ்தை இப்போது தேடித் தருகிறது என்பதை நிச்சயமாக யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். எதிர்தரப்பு வரிசையில் நாங்கள் அமர்ந்திருந்த நேரத்தில் இதைப் பலமுறை எடுத்துச் சொன்னோம்.

சபாநாயகர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் எடுத்துச் சொன்னோம். சபாநாயகராக இருக்கக்கூடியவர்கள் கட்சிச் சார்பற்று தேர்தலில் நிற்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு எதிராக எந்தக் கட்சியும் வேட்பாளரை நிறுத்தக் கூடாது என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அந்த ஐந்தாண்டுகளில் பலதடவை எடுத்துச் சொல்லியும் அப்போது இருந்த அரசு அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு அளிக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிற்பாடுதான் அந்த ஜனநாயக கோட்பாடுகளை மதித்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தச் சபையில் மட்டும் அல்ல, மேல்சபையில் உள்ளவருக்கும் இந்த அந்தஸ்து தரப்படுகிறது.

அதோடு இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்தம் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் இறந்துவிட்டால் அவரது பதவிக்காலம் முழுவதற்கும் அவருடைய குடும்பத்திற்கு உதவி அளிப்பது

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

என்பதும் இந்த மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கமாகும். அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் நல்ல வசதியுடனே கூடியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்பது இல்லை.

ஒரு காலத்தில் பெரியார் சொன்னார்கள். “ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆண்டுகொண்டிருந்தது. பின்னர் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் வசதி படைத்தவர்களாக இருந்த காரணத்தினால் தங்கள் சொந்த செல்வத்தைக் கொண்டு நல்லமுறையில் வாழ்க்கையை நடத்தி, அரசு நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்தினார்கள். அவர்கள் பணக்காரர்களாகவே இருந்த காரணத்தினால் தவறான வழிகளில் போகாதிருந்தார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே சொந்த லாபத்தை பெருக்கிக் கொள்ள முயல்கிறார்கள். இந்த காங்கிரஸ் மந்திரிகளுக்குப் பதிலாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரிகளே இருக்கலாம்.” என்று சொன்னார். அது எங்களுக்கு ஏற்ற கருத்து அல்ல. நாங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. ஜமீன்தாரர்களும், சீமான்களும் தான் ஆட்சிக்கு வர வேண்டும். ஏழைகள் வந்தால் லஞ்சம் வாங்கும் நிலை ஏற்படும் என்கிற கருத்து தவறானதாகும். ஏழைகளே பெரும்பாலுமாக இருக்கிற நம்நாட்டில் ஏழைகள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்கிறபோது தான் ஏழைகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும். இவர்கள் தவறாக நடந்துகொள்வார்கள் என்பது சரியல்ல என்பதாக பழைய கருத்து தூக்கி எரியப்பட்டு ஜனநாயகத்திற்கு உயிர் ஊட்டப் பட்டது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஏழைக் குடும்பத்தில் இருந்து சட்டமன்றத் திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் இறந்துவிட்டார் என்றால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு அந்தப் பதவிக்காலம் முடிய உதவி அளிப்பது மிக உயர்ந்த நோக்கமுடையதாகும். அவருக்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பம் கண்கலங்கக்கூடாது—சமுதாயத்தில் வாழ்வு இழந்தவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்கிற மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதாகும்.

காங்கிரஸ் அரசு முதியோர் பென்ஷன் கொடுவதற்கு. நாங்கள் ஆதரித்தோம். விதவைகளுக்கு வசதி செய்யப்படவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு வசதி செய்யப்படவேண்டும் என்பன போன்ற மனிதாபிமான உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு பதவிக்காலத்தில் இறந்துபோகிற சட்டமன்ற உறுப்பினரின் குடும்பத்திற்கு 100 ரூபாய் அவரது பதவிக்காலம் முடிய உதவி அளிப்பது என்கிற கொள்கையாகும்.

கனம் உறுப்பினர் வரதராசன் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் குசகமாக ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏழைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கும்போது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும்போது பெறுகிற வசதிகளை வைத்து அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையை மதிப்பிடக் கூடாது என்றார். அது முற்றிலும் உண்மையாகும். மந்திரிகள் காரில் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று பல பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற வசதிகளைப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1970 செப்டம்பர் 5]

பார்த்து அந்த மந்திரிகளினுடைய சொந்த நிலைமையைக் காண முடியாது. அவர்களுடைய வாழ்வு உயர்ந்துவிட்டது என்றும் சொல்ல முடியாது. புரட்சிக்கு வித்திட்ட ருஷ்யாவில் ரொட்டிக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது—புரட்சிக்குத் தலைமை வகித்த மாவீரன் லெனின் மற்ற மக்களுக்கு எந்த அளவு ரொட்டி ரேஷன் கொடுக்கப் படுகிறதோ அதே அளவு எனக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்றான். அதற்காக எனக்கு பாதுகாப்பு வேண்டாம் என்கவில்லை. மூடியிட்ட கார் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

அமைச்சர் பதவிக்கு வந்தாலும் ஆடம்பர உணர்ச்சியின்றி சிக்கன உணர்வை கடைப்பிடிப்பதற்கு உதாரணமாக இருப்பவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். மக்கள் அறிவார்கள். பதவிக்கு வந்தவுடன் அதன் அடையாளமாகத்தான் தங்கள் சம்பளத்தை 500 ஆகக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். வேறு இடங்களில் மற்ற மற்ற கட்சிகள் ஆட்சி புரிகிற மாநிலங்களில்—பெயர் சொல்லக் கூடாது—அமைச்சரவைக்கு ஆகிற செலவுப் பட்டியலை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு நம் மாநில அமைச்சரவைச் செலவுப்பட்டியலை எடுத்துப்பார்த்தால் நம்முடையது தான் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அடக்க உணர்ச்சியை, சிக்கன உணர்ச்சியைக் கையாண்டு வருகிறது. இப்படி ஆடம்பரமின்றி பணியாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை வலியுறுத்துகிறது.

இந்த மசோதா சிறந்த மசோதா. எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டிய மசோதா. என்னுடைய கட்சி அரசு இதைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் மிகமிகப் பெருமைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த இந்த வசதிகள் எல்லாம் வேண்டுமென்று எங்களைக் கேட்டு, நாங்கள் கொடுத்ததாக எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வெளியில் பேசுகின்ற நிலை வராது. நிச்சயமாகச் சொல்லமாட்டோம். சர்க்கார் என்பது என்றைக்கும் உருண்டுகொண்டே இருக்கிற சர்க்கரம். ஆண்டு மாற மாற ஆட்சி மாறக் கூடும். ஆயினும் ஆண்டாண்டு காலத்திற்கு இருக்கப்போகின்ற ஒரு உன்னதமான திருத்தமாகும் இது. நேருக்கு நேர் நண்பர்களாகப் பேசுகிறோம். மேடையிலே ஏறிப் பேசுகின்றபொழுது தமிழே நீ வாழவேண்டும் என்ற அளவுக்கு பேசுகிறோம். ஜனநாயக உணர்வு வெளியிலே பட்டுப்பட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே எங்களுடைய அரசு, என்னுடைய கட்சி அரசு, இந்த அருமையான மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்காக மகிழ்ச்சியடைந்து நான் பூரணமாக இதை வரவேற்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, while commenting upon this Bill now before this House, my impressions of the British Constitution come to my aid. In the case of both the Legislatures and the Parliament we follow rules, precedents and usages followed by the British Mother of Parliaments. The British Cabinet Minister and the Leader of the Opposition are considered to be on a par and that is all we are interested and not in the monetary value which accrues to him out of this Bill.

1970 செப்டம்பர் 5] [Thiru K. Vinayagam]

Sir, I do not want my hon. Friends to run away with the impression that we hanker after car or residence or anything else. I am very sorry to say that the D.M.K. Ministers have reduced their status beyond reasonable limits. That is because of their political commitment made when they were in opposition. When you were in the Opposition, you were ridiculing not only Ministers of the State Government but also Ministers of the Central Government by saying that so much of valuable money was wasted upon good-for-nothing Ministers. That was the kind of propaganda which you had been carrying on among the people then and that kind of notion has percolated into your minds. You had promised to the people that when you came to power you would reduce your salary and at that time you were playing to the galleries and telling the people that the Congress Ministers were drawing Rs. 1,500 and that when you came to power you would draw only Rs. 500. You thought that by that kind of propaganda you would get more votes.

Then, what did you say? You were saying that the then Ministers were travelling in big and imported cars and that when you came to power, you would travel in only small cars. Now you know how rickety these small cars are, and even the Ambassador cars do not carry you beyond a distance of 400 to 500 miles without spoiling your constitution and you have been complaining of aches the moment you get down at the destination. That is how you have cultivated a wrong notion in the minds of the people.

Also, even without consulting the entire House you have reduced your salary. I want to know whether any Hon. Minister worth his name can discharge his duty without depending upon any other private income accrued through profession. We have had our profession. Before we came to this House, have we been paupers? No, we have had some profession. In my opinion, a Minister cannot live without at least Rs. 2,500 and that too during this time when prices are soaring up even though our Friends contend that they have not soared up. It is very hard to live without that amount.

Now take the case of the Legislators. Most of them are good people and they have come from the villages. They came here to serve the people and they spent a lot of money in the elections. I do not know whether they have wiped out their loans taken at the time of elections? I have not wiped out my loan. I have raised a loan of Rs. 50,000 though according to the Election Rules, we should not spend more than Rs. 8,000 or Rs. 10,000. Of course, in the case of some persons, somebody might have spent for them.

So, my point is that you must be kept above wants. Do you mean to say that the Minister is able to live within the paltry sum of Rs. 500? I shudder to think whether it is possible to do so unless you have some other income. That is why I say, first

[Thiru K. Vinayagam] [1970 செப்டம்பர் 5]

decide to increase your salary. After all, what is the total income of the State? It is about Rs. 300 crores per year. In our State we spend so little on our Ministers. At least they may feel reluctant to talk about it. I take vakkalath for them. I say that the salary must be increased to at least Rs. 2,000 if you want to live an honourable pleasant and decent life. Do you think that the people will say that so much money is taken from the public coffers for the maintenance and dignity of Ministers.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இங்கு வந்திருக்கிற மசோதா இப்பேரவையில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர், கொறடாக்கள், துணைச் சபாநாயகர், மேலவையில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மேலவை துணைத் தலைவர் இவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகள் பற்றியது. மந்திரிகளுடைய சலுகைகள் பற்றி வினாயகம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : அந்த நோய் எப்படி வந்தது என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறேன். குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வைத்து கஷ்டப்பட்டு இருக்கிறோம். நாம் எல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்து தர வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கார் வேண்டுமென்பதல்ல, வீடு வேண்டுமென்பதல்ல. இன்னும்கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். நமக்கு வேண்டாம், அரசாங்கமே கொண்டுவந்தால் இருக்கட்டும்.

Let it not be put on the Statute Book. He may not enjoy it immediately and what you are going to do?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒன்றை வேறு ஒன்றாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு அவர்கள் சொல்வது ஏற்புடையது அல்ல. ஆரம்பத்திலே கொண்டுவந்தபொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே வறட்சி நிலைமையெல்லாம் போனபிறகு ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். வறட்சி நிலைமைகள் போய் வளமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டாலும் ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்ற பொருளையுடன் திரு. வினாயகம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வாங்க மாட்டார் என்று சொல்லி அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்துவிடக்கூடாது.

திரு. கே. வினாயகம் : நம்முடைய முதலமைச்சர் அதிலேயும் அரசியலைப் புகுத்தி எங்கே கொஞ்சம் இடம் கிடைத்தாலும் நுழைந்து விடுகிறார். நான் அவருக்கே விட்டுவிடுகிறேன். வேண்டுமென்றால் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதல்ல நான் சொல்வது.

இங்கிலாந்திலே ஷேடோ கேபினேட் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சொல்வார்கள். இங்கே 40 பேர்கள்தானே நீங்கள் என்று சொல்லலாம். ஒருவேளை கேபினேட் விழுந்து விட்டால் அவர்கள் இருந்து

1970. செப்டம்பர் 5] [திரு. கே. வினாயகம்]

பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு பிரைம் மினிஸ்டருக்கு வெஸ்ட் மினிஸ்டர் அப் பேயில் 10, டவுனிங் ஸ்ட்ரீட்டில் இடம் கொடுத்து இருக்கிற மாதிரி அவருக்கும் அங்கேயே தந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொல்கிற கருத்தைத்தான் கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபொழுது இங்கிலாந்து சென்று திரும்பிய நேரத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அந்தக் கருத்தைக் கேட்போர் யாரும் இல்லை. இப்பொழுது நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம்.

திரு. கே. வினாயகம் : அப்பொழுது நான் சட்டசபையிலே இருந்திருந்தால் இதற்கு இசைவு கொடுக்கும்படியாகச் செய்திருப்பினேன். அதுவல்ல இப்பொழுது. என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் கஞ்சத்தனமாக வாழ வேண்டுமென்ற கருத்தை விட்டு விடுங்கள். நீங்கள் எல்லாம் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தானே நாங்களும் ஆரோக்கியமாக வாழ முடியும். நீங்கள் சிறிய காரை வைத்துக்கொண்டால் அது போனால் பிரேக் டவுன் ஆகி இப்படி எல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டும்? பொதுவாழ்க்கையிலே இருப்பதாலே இந்தச் சலுகைகள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது வந்திருக்கிற மசோதாவைப்பற்றி நான் முதலிலேயே சொன்னேன். இந்தக் கருத்தைப்பற்றிய மசோதாவை—தனியார் மசோதாக்கள் எத்தனையோ நாட்கள் வருகின்றன—அப்பொழுது திரு. வினாயகம் அவர்களே கொண்டு வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : இப்பொழுதிருக்கும் மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே எங்களுக்கு இந்தப் பணத்தைப்பற்றி, அதாவது மணி வேல்யூவைப்பற்றிப் பிரச்சினை அல்ல. எங்களுக்கு அந்தஸ்து கொடுங்கள். “ஈக்வலண்ட் ரேங்க் டு கேபினெட் மினிஸ்டர்” என்று அதுமாதிரி தந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ற குசகமான ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறேன். அதிலே தவறில்லை.

அதே நேரத்திலே வெளியே சொல்கிறார்கள், அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்காக, இந்த கவர்ன்மெண்ட் விப்பிற்குக் கொடுக்கவும், டெபுடி ஸ்பீகருக்குக் கொடுக்கவும்தான் என்னையும் சேர்த்து உள்ளே போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்து பரவலாக இருக்கிறதே. அதற்கு என்ன விளக்கம் தரப்போகிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரித்தார்கள். அவர்களுடைய கட்சிக்காகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றும் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கனம் திரு. வினாயகம் அவர்கள், நீண்ட விளக்கவுரையெல்லாம் ஆற்றிவிட்டுக் கடைசியிலே

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்குப் பாதகம் விளைவித்து விடுவார்களோ என்று அச்சப்பட்டேன். நல்ல வேளையாக முதலமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டுக் கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள். எனவே, அப்படி அச்சப்பட வேண்டிய அவசிய மில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குக் கெடுதல் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் திரு. வினாயகம் அவர்களுக்கு வரக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 200 ரூபாய் வருமானம் இருக்கின்றதா என்று பார்த்து விட்டு, இறந்த உறுப்பினர் குடும்பத்திற்குப் பணம் கொடுப்பதைப்பற்றி மசோதாவில் இருக்கிறது. அது வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அதை முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவே, அந்த வருமான அடிப்படையிலே இறந்த உறுப்பினரின் குடும்பத்திற்குப் பணம் கொடுப்பது என்ற முடிவை நம்முடைய அரசாங்கம் திருத்தத்தின்மூலம் மாற்ற இந்தப் பிரிவு வரும்பொழுது கொண்டுவர ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. வரதராஜன் அவர்கள் அமைச்சர்கள் போகும் விழாக்கள், செலவுகள் பற்றிப் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆடம்பரச் செலவு கூடாது என்ற கருத்தை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் எது ஆடம்பரம், எது ஆடம்பரமில்லை என்ற பிரச்சினைதான் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு உள்ளாகின்றது. நம்முடைய அமைச்சரவைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலேயும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அமைச்சரவையிலேயுள்ள நாம் மிகவும் சிக்கனமாக மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக, யாரையும் புண்படுத்தாத அளவிற்கு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நாங்கள் அதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

ஆனால், இங்கு அமைச்சர்களைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறுவது மாலை நேரங்களில் நடக்கும் அரசியல் கூட்டங்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டது என்று கருதுகிறேன். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள் என்றாலும், கனம் திரு. வினாயகம் அவர்களும் சேர்ந்து விளக்கம் தந்தார்கள், அந்தக் காலத்திலே நீங்கள் சொன்னதைத் தான் நாங்கள் இப்பொழுதும் சொல்கிறோம் என்று. யார் எந்தக் காலத்திலே, எதைச் சொன்னாலும், நம்முடைய அரசியல் சிறந்த முறையில் நடைபெறுவதற்காக, அந்தக் கருத்துக்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே நாங்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு இருக்கிறோம். ஆனால் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மிகுந்த கவனத்தோடு, ஒரு தலைவரையும் அவர் புண்பட ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லக் கூடாது என்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்திலே இங்கு அந்த நிலை இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னதைப்போல் கட்சிப்பிரதிவாதம் இல்லாமல் இந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய வாதம்.

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

இதிலே, டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் நான் குறிப்பிட்ட கருத்தை குறிப்பிட்டு, அங்கத்தினர்களுக்குத் தகவல் சேகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகமாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வர வேற்கக்கூடிய கருத்து. நமக்கு ரெபரென்ஸ் செக்ஷன் இருக்கிறது. நான் அப்பொழுது அந்த செக்ஷனுக்குத்தான் ஒருவது வழக்கம். உடனடியாக நமக்குத் தேவையான குறிப்புகள் கிடைப்பது கஷ்டம் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன். நம்முடைய ரெபரென்ஸ் செக்ஷனை விரிவுபடுத்தி, நம்முடைய அங்கத்தினர்களுக்கு பயனுள்ள சேவை புரியக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்க மன்றத் தலைவரவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சமும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் அமைச்சர்களின் சம்பளத்தைப் பற்றியும், காரைப்பற்றியும் விரிவாகப் பேசினார்கள். இந்த மசோதாவைப் பின்னணிக்குக் கொண்டு சென்று, எங்களை முன்னே வைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டிருந்தால் எனக்கு அந்த ஆசையைக் குறைப்பதில் விருப்பமில்லை. முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டபடி மசோதாவிற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. 500 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டு, மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக என்று தோன்றுகிறது என்று குறிப்பாகக் கூறினார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் முற்றிலும் தவறு என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள், அமைச்சர்களெல்லாம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே விவாதித்திருக்கிறோம். அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். 500 ரூபாய் என்பதோ 1,000 ரூபாய் என்பதோ பிரச்சினை அல்ல. 1,000 ரூபாய் இருந்தால் கூட சென்னை யிலே போதுமா என்பது வேறு பிரச்சினை. எனவே ரூபாய் அல்ல முக்கியம். அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னாலே என்ன பேசினோம் என்பதை உணர்ந்து, அந்த ஏழை மக்களின் நிலையை உணர்ந்து, நான் இப்படி 500 ரூபாய் ஆக்கினேன் என்று விளக்கம் தந்தார்கள். ஆகவே, சம்பளத்தைக் குறைத்து, பெரிய திட்டத்தை, கொள்கையைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று பேச்சுக்காக அல்ல, உண்மையிலேயே 500 ரூபாயில் வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நினைப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதுதான். ஏன், கோடானு கோடி மக்கள் 500 ரூபாய்கூட அல்லாமல் இருப்பதை உணர வேண்டுமென்பதைத்தான், அந்தக் கருத்துத் தோன்ற வேண்டுமென்றுதான் முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல், காரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பெரிய கார், சின்ன கார் என்று வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். சின்னகாரிலே தான் போக வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி நாம் சொல்லவில்லை. மக்களிடத்திலே நாமெல்லாம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்ற நல்லெண்ணம் ஏற்படத்தானே தவிர, வேறு காரணத்திற்காக அல்ல என்பதைமட்டும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் இப்பொழுது கொண்டுவந்துள்ள மசோதாவிலே, அமைச்சர்களுக்குள்ள சம அந்தஸ்து எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். கனம்

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 5]

அங்கத்தினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். கொறடா திரு. வினாயகம் அவர்கள், இப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்ற தொனிப்பதப் பேசிவிட்டார்கள். மசோதாவைப் படித்துப்பார்த்தால், யாருக்கும், யார்மீதும் சமமாகச் சொல்லவில்லை. துணைத் தலைவரை, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சமமாகச் சொன்னதாக திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுப் பேசுவது நல்லதல்ல. ஒரு திருத்தம்கூடக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குச் சமமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரைச் சொல்லவில்லையே என்று கனம் திரு. வினாயகம் அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. எனக்குள்ள குறையெல்லாம், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இப்பொழுது இங்கிருந்தால், நிச்சயமாக, தைரியமாக, நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்ன கருத்தையும், திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தையும் மறுத்து அந்தக் கருத்து தவறு. சமமா, இல்லையா என்ற பிரச்சனையிலே என்று நிச்சயமாகச் சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால் அத்தகைய வாய்ப்பு இல்லை. இருந்தாலும் அவர்களுக்காக நான் வாதாடுகிறேன், யாருக்கு யார் சமம் என்பதல்ல பிரச்சனை. இந்த மன்றத்திற்குள்ளே வந்து விட்டால் எல்லா உறுப்பினர்களும் சமம். அமைச்சர்களும், எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒன்றுதான். அமைச்சர்களுக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு இடத்திலேகூட, துணைத் தலைவரவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் சமம் என்று சொல்லப்படவே இல்லை.

சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அமைச்சர்களுக்கு 500 ரூபாய் என்றிருக்கிறது, அதைப்போல எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் 500 ரூபாய், துணைத் தலைவரவர்களுக்கு 500 ரூபாய். உடனே, “மானிடரி கன்சிடரேஷன்”னுக்காகப் பேசவில்லை என்று கோபமாகப் பேசக்கூடாது. மானிடரி கன்சிடரேஷன் கிடையாது. அமைச்சர்களுக்கு என்ன கொடுக்கிறோமா, அதை நல்லெண்ணத் துடன் கொடுக்கிறோமே தவிர, இந்த 500 ரூபாயைக் கொண்டுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பிழைக்கப்போகிறார் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சமும் இல்லை, யார், யாருக்குச் சமம் என்று இந்த மசோதாவிலும், வேறு எந்த மசோதாவிலும் இல்லை. எல்லோரையும் மதிக்கக்கூடிய பண்பிலேதான் இருக்கிறோம். அந்தப் பண்பைக் கற்றிருக்கிறோம், அந்தப் பண்பை வளர்த்திருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான், நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வந்தால் எழுந்து நிற்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பண்பு வளர வேண்டுமே தவிர, சம அந்தஸ்து சட்டத்திலே வர வேண்டுமென்று வாதாடுவது சரியல்ல. ஆயிரம் ரூபாய் அமைச்சர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்தால், திரு. ஹாண்டே அவர்கள் விரும்பியபடி, மற்ற உறுப்பினர்கள் விரும்பியபடி, நிச்சயம் அப்படிப்பட்ட ஒரு காலம் வரும் பொழுது, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. படிப்படியாகத்தான் கொண்டு வர வேண்டும். இன்று முதல் கட்டமாக 500 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, சம்பளத்தில் அடிப்படையிலே கொண்டு

1970 செப்டம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

வந்ததாக திரு. வினாயகம் அவர்களும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். சம அந்தஸ்து நிச்சயமாகக் கொடுப்போம். அது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு மட்டும் அல்ல, எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர் களைப்போல, அங்கத்தினர்களுக்குச் சம அந்தஸ்து, வாய்ப்பு உண்டு. அதுதான் எங்களது வாதம், எங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் படிப்படியாக வேறு சில வாய்ப்பு, வசதிகள் என்று நாம் நடைமுறையிலே கொண்டாலும் அதையும் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆக, நிச்சயமாக, கனம் திரு. இராம மூர்த்தி அவர்களும், எதிர்க்கட்சி கொறடா திரு. வினாயகம் அவர்களும் வேறு திசைக்குக் கொண்டுசென்று விடாமல், இந்த மசோதாவிற்குள்ளேயே நின்று வாதம் செய்து, நல்ல பாரம் பரியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். காலம் செல்லச் செல்ல, நிச்சயமாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வேறு சில அந்தஸ்துகள் என்ன வேண்டுமென்று கேட்டாலும், அதையெல்லாம் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முழு முயற்சி எடுக்கும் என்ற உறுதியைத் தந்து இந்தத் திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்காமல், இந்த மசோதாவை பொறுத்தவரையிலே, ஏகமனதாக, எல்லாக்கட்சிகளும் சேர்ந்து, நாமெல்லாம் நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்ற நல்ல பாரம்பரியத்தை, தமிழக ஜனநாயகம், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் ஜனநாயகத் திற்கு வழிகாட்டியாகயிருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் பேசி முடிக்கிற நேரத்தில் ஏதோ சர்க்காருடைய கொறடாக்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சலுகை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று யாராவது பேசுவார்கள் என்று சொல்லி அவரே பேசினார். உண்மையிலேயே இந்த மசோதாவிலே நான்குபேர் களுக்குத்தான்—டெபுடி ஸ்பீக்கர், டெபுடி சேர்மென், லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷன் இன் தி லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளி, லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷன் இன் தி லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் ஆகிய இந்த நான்கு பேர்களுக்குத்தான் 500 ரூபாய் பே, ஹவுஸ் அலவன்ஸ் 100 ரூபாய், கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ் 100 ரூபாய், கார், கார் ஓட்டி, பழுது பார்க்கும் செலவுகள், ஸ்டெனோகிராபர், கடைநிலை ஊழியர் என்ற அளவிலே அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த நான்கு பேரில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் ஒருவர்தான். டெபுடி சேர்மன் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷன், அசெம்பிளி நிச்சயமாக தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷன், கவுன்சில், தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அரசாங்கக் கொறடாக்களுக்கு—

The Government have also decided to give a car at Government cost with driver, conveyance allowance of Rs. 100 per

[1970 செப்டம்பர் 5]

mensum, house rent allowance of Rs. 100 per mensum and one last grade government servant to the Chief Government Whip and the Government Whip

என்றுதான் இருக்கிறது. இந்த நான்கு பேரில் கொறடாக்கள் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே, கொறடாக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக என்று கூறுவது சரியான வாதமாகாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) மசோதா (ச.பே. மசோதா எண் 28/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 3, 4 ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 5 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தப் பிரிவிலே என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றால் இந்தத் திருத்தத்தை முன்மொழியவில்லை. ஆனாலும், என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அந்தஸ்தைக் குறைக்கும் அளவில் நாங்கள் இருக்க மாட்டோம். அந்த அந்தஸ்தைப் பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம், உணருகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அரசுத் தரப்பில் உறுதிமொழி தந்தார்கள். 500 ரூபாய் சம்பளம் என்பதால் அந்தஸ்து குறைந்துவிடாது, அமைச்சர்களுக்குச் சமமான அந்தஸ்து தரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னதான் நம்முடைய மனத்தளவில் இத்தகைய வாதங்களைச் சொன்னாலும் அந்தஸ்து என்பது வாங்குகின்ற சம்பளத்தின் அடிப்படையில்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆயினும் இப்போது அமைச்சர்கள் 500 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்ற வகையில் இந்த மசோதா இப்படியே நிறைவேறலாம். பின்னால் மாற்றம் இருந்தால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். பின்னால் அந்த நிலைமை ஏற்படும்போது அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று சொன்ன வாக்குறுதியை நம்பி என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழிய வில்லை.

1970 செப்டம்பர் 5]

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 6, 7, 8 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 9 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move the following amendment :—

1. In Clause 9 of the Bill in the new sub-section 2-A omit the words “and on the date of the death of the member, the monthly earnings of his family from all sources including help from near relatives does not exceed two hundred rupees”.

2. In Explanation I in new sub-section 2-B omit the figure ‘I’ and for the words ‘minor sons and unmarried daughters’ substitute the words “minor sons, unmarried daughters and parents”.

3. In new sub-section 2-B, omit Explanations II and III.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 9, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 10, 11 ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970), as amended, be passed”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) அறிவிப்புகள்

(இ) பேரவை அலுவல் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 7—9—1970 திங்கள், 8—9—70 செவ்வாய், 9—9—70 புதன் ஆகிய நாட்களில் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத்